

Anmeldelse: The Cheyenne are leaving

14. november 2020 i Anmeldelser by Carl Sørensen

Af Carl Sørensen

Mens de sidste kommer på plads, begynder jeg at lægge mærke til sceneriet vi bevæger os i. Det ligner en lejlighed med lænestol, bøger og en dør med bemærkelsesværdigt mange låse. I denne lejlighed foregår hele stykket, som formår at komme på tværs af emner som flygtninge, forfatterskab, dumdristigt mod, faderskab og meget mere. På 10 kvadratmeter lærer vi en fiktiv krig at kende igennem to karakterer, Noel og Leon, og deres samtaler.

Stykket er skrevet af Tanja Mastilo og foregår på engelsk. Stykket er mesterligt skrevet, og selv ned til de gængse replikker fungerer dialogen. Publikum får aldrig krigen at se med egne øjne, men alligevel fungerer dialogen mellem Noel, spillet af Nathan Meister, og Leon, spillet af Joe Young, som et progressivt handlingsforløb, selvom vi ikke kan se det. Jeg sidder med en fornemmelse af at overvære en krig, der bliver værre for hvert sekund, på trods af at jeg befinder mig i en stille lejlighed. Replikkerne er aldrig overdrevne, men formår at sætte rammerne for den krig og usikkerhed, som karaktererne lever i. På trods af Noels distancerede forhold til krigen og andre mennesker, bliver det en intim fortælling, der endda forårsager veleksekveret karakterudvikling på halvanden time.

Skuespillerne Nathan Meister og Joe Young tilfører også stykket et særligt præg. Vi bevæger os først i Noels kernefamiliefantasier, og når lige akkurat at tro på de lykkelige omstændigheder. Men så kommer Joe Youngs karakter Leon ind i billedet, og herfra tager skuespillet for alvor fart. De to skuespilleres kemi er konstant, men kan særligt ses når den ene leverer en længere replik. Her bliver der til alle tider spillet, oftest igennem mimik, af den

anden skuespiller. Det er det konstant gode skuespil, med eller uden replikker, der bærer de to karakterer, og formår at gøre en relativt stillestående forestilling så progressiv.

Selve stykket tager også fat i store og svære emner. Cheyenne-indianerne bliver i løbet af stykket ofte brugt som reference. Når Leon fortæller at civile bliver kørt afsted på detentionscentre og videre i reservater, bruges billedet af Cheyenne-stammen til at skabe lignende billeder, hvor jeg selv associerede de forhold til Holocaust-lignende tilstande. Stykket præsenterer konstant nye problematikker, og de associationer det skaber er både fortidige, nutidige og måske fremtidige. 'The Cheyenne are leaving' er et komplekst stykke, til trods for det simple sceneri, og udfordrer publikum uden at tage stilling og være belærende. Som instruktør Nina Larissa Basset selv påpegede: Dette er et vigtigt stykke.

Hvem: Why Not Theatre Company
Hvor: [Teatret ved Sorte Hest](#), København V
Hvornår: 13. nov. – 5. dec. 2019
Foto: Aleksander Mastilo